

מ"ח 9264/18 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

מ"ח 9264/18

לפני: כבוד המשנה לנשיאה ח' מלצר

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה למשפט חוזר מטעם המבקש מתאריך
30.07.2019; תגובת המשיבה מתאריך 31.12.2018

המבקש: בעצמו

בשם המשיבה: עו"ד יוסף (ג'ואי) אש

החלטה

1. לפניי בקשה לעריכתו של משפט חוזר בפרשה בה המבקש הורשע בבית המשפט המחוזי בבאר-שבע בשורה של עבירות מין שביצע בשתי קרובות משפחתו הקטניות, ונגזרו עליו שתיים עשרה שנות מאסר בפועל, אותן סיים לרצות (ראו: ת"פ (מחוזי-ב"ש) 903/98 ערעור (שנדחה) על חומרת העונש שהגיש המבקש לבית משפט זה (ע"פ 5865/99)).

2. המדובר למעשה בבקשה למשפט חוזר חמישית במספר שהגיש המבקש בקשר לפרשה זו, כאשר האחרונה מבין בקשות אלה, נדחתה בידי הנשיאה (בדימ') מ' נאור, מבלי שהוגשה עמדת המשיבה, לאחר שנמצא כי היא לא כללה ראיה, או טענה, שלא נדונו בבקשות הקודמות למשפט חוזר (ראו: מ"ח 11130/02; מ"ח 3428/03; מ"ח

עמוד 1

2324/04; מ"ח 7896/13).

3. הבקשה שלפניי צועדת בעקבותיהן של קודמותיה, בכך שטענות המבקש הכלולות בה, הן כאלה שכבר נדונו לפני בית המשפט פעמים רבות. בין היתר, המבקש טוען כי המעשים שבגינם הורשע נעשו בחלקם בהסכמה, ובחלקם היו כפופים לכללי ההתיישנות, וכי הודאה שמסר במסגרת הסדר טיעון (שבוטל, לאחר שהמבקש בחר לחזור בו מההודאה), ניתנה מתוך אלימות ולחץ שהופעל עליו מצד אסירים.

4. המבקש טוען בנוסף כי אישיות רבנית ידועה התנכלה לו, ואף הכווינה את המתלוננות להעליל עליו כי ביצע בהן את המעשים במטרה "לשדוד" את כספו. לבקשה זו צירף המבקש תקליטור ובו הקלטה (נטענת) של אחיו הטוען כי אותה דמות רבנית עומדת מאחורי רקימת הפרשה בה הורשע המבקש, וכן ביקשה לשמש כ"עד מדינה" כנגד אותה דמות רבנית, הקשורה לטענתו בפרשות שחיתות נוספות.

5. המשיבה מתנגדת לבקשה, ולעמדתה אין בה-לא ראייה ולא טענה בעלות משקל, או כאלה שטרם נידונו בבקשותיו הקודמות של המבקש למשפט חוזר. המשיבה אף סבורה כי יש להשית על המבקש, באורח חריג, הוצאות לטובת אוצר המדינה, לאור התנהלותו של המבקש בבקשות חוזרות ונשנות לעריכת משפט חוזר בעניינו.

דין והכרעה

6. לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה לה ובחומר שצורף לכל אלה, ולמקרא ההחלטות הקודמות שניתנו בבקשות שהגיש המבקש בעבר בקשר לפרשה, באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות. אנמק הדברים בתמציתיות להלן.

7. כפי שצוין לעיל, המבקש שב ומגיש, זו הפעם החמישית, בקשה לעריכתו של משפט חוזר בעניינו, מבלי להצביע על עילה מובחנת כלשהי מיתר טענותיו, אשר נדונו בבקשותיו הקודמות. כך, למשל, טענת הקונויה שנרקחה להפלתו על-ידי דמות רבנית, נדונה ונדחתה כבר בהחלטתו של הנשיא (בדימ') א' ברקמתאריך 04.05.2003 (מ"ח 3428/03). הראיה החדשה שהמבקש הציג בהקשר זה, בדמות הקלטת אודיו של אחיו, איננה משנה את התמונה הראייתית כמלוא הנימה, ולמעשה נדמה כי הגשתה מהווה ניסיון מצד המבקש לשוות לבקשתו "פנים חדשות" שלא הובאו בעבר בפני בית משפט זה, ובכך לאבחן בינה לבין ההחלטות שניתנו כבר בעניינו.

8. יתר טענותיו העובדתיות של המבקש נטענו בעלמא, ללא בסיס עובדתי ומשפטי כלשהו, ובכך אף הן אינן מגלות עילה לעריכתו של משפט חוזר.

9. במצב עניינים מעין זה, דין הבקשה להידחות, ולמעשה ייתכן שאף לא היה מקום לקבלה לרישום כלל, שכן בהתאם לתקנה 8 לתקנות בתי המשפט (סדרי דין במשפט חוזר), התשי"ז-1957:

"סירב נשיא בית המשפט העליון להורות על משפט חוזר, לא תוגש בקשה נוספת או אחרת בשל עילה ששימשה יסוד

לבקשה שסירבו לה".

10. אשר להשתתף הוצאות לטובת אוצר המדינה, אכן יש טעם רב בטענות המשיבה להטלת הוצאות על המבקש, נוכח העובדה שהוא 'ממחזר' את טיעוניו בהגשת בקשות חוזרות ונשנות לקיומו של משפט חוזר בעילות דומות, אשר הטיפול בהן תובע משאבים יקרי ערך מבית המשפט ומפרקליטות המדינה. מסיבה זו, חכתי בדעתי אם יש מקום להשית הוצאות על המבקש (לפסיקת הוצאות לטובת אוצר המדינה בהליך של בקשה לעריכת משפט חוזר, ראו: מ"ח 10468/07 קבוע נ' מדינת ישראל (25.03.2007); מ"ח 3794/07 שמואלי נ' מדינת ישראל (19.11.2007)).

יחד עם זאת, לנוכח מצבו האישי של המבקש, המפורט בבקשתו, ולפנים משורת הדין – לא אעשה **זו הפעם** צו להוצאות לטובת אוצר המדינה.

ניתנה היום, ג' בטבת התש"ף (31.12.2019).

המשנה לנשיאה
